

2 Ιουνίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,
ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΜΑΡΙΝΑ ΤΣΑΓΓΑΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ,

Εφεσείουσες-Αιτήτριες,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚ-
ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ (ΑΡ.2),

Εφεσιβλήτων-Καθ' ων η Αίτηση.

(Αναθεωρητική Εφεση Αρ. 1218)

- Εκπαιδευτικοί Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Θέσεις βοηθού διευθυντή προδημοτικής εκπαίδευσης — Θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής — Σχέδια υπηρεσίας — Προσόντα — 13ετής τουλάχιστο υπηρεσία από την οποία τρία τουλάχιστο χρόνια σε νηπιαγωγείο ή ειδικό σχολείο — Αρχαιότητα — Αριθμητική αποτίμηση αρχαιότητας από την Ε.Ε.Υ. με βάση το άρθρο 35B(4)(γ) του περί Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1967, όπως τροποποιήθηκε, με αποτέλεσμα να αγνοηθεί αναγνωρισμένη προύπηρεσία υποψηφίων στην ιδιωτική εκπαίδευση — Η απόφαση της Ε.Ε.Υ. κρίθηκε ορθή και επικυρώθηκε. 5 10
- Λέξεις και Φράσεις — “Σχολείο Δημοτικής Εκπαίδευσης” στον περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμο του 1967, όπως τροποποιήθηκε.
- Όλες οι υποψήφιες για τις επίδικες θέσεις, κατείχαν τη θέση νηπιαγωγού σε σχολείο δημοτικής εκπαίδευσης. Οι εφεσείουσες κατείχαν το προσόν της 13ετούς τουλάχιστο πείρας που αναφέρεται πιο πάνω, λόγω προηγούμενης αναγνώρισης ετών υπηρεσίας στην ιδιωτική εκπαίδευση. Η Ε.Ε.Υ. απέκλεισε από τον υπολογισμό τα έτη υπηρεσίας των εφεσειουσών στη ιδιωτική εκπαίδευση, εφαρμόζοντας την παράγραφο (γ) του άρθρου 35B(4) του περί Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1967, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 157/87 κατά την αριθμητική αποτίμηση της αρχαιότητας, με αποτέλεσμα να μη επιλεγούν στην πλήρωση των επίδικων θέσεων. 15 20

Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ ήταν ορθή.

Στην έφεση προβλήθηκαν οι πιο κάτω ισχυρισμοί εκ μέρους των εφεσεουσών:

- 5 1. Η Ε.Ε.Υ. επιλέγοντας να εφαρμόσει το Άρθρο 35B(4)(γ) του Νόμου, αντιστρατεύτηκε την ήδη αναγνωρισθείσα προϋπηρεσία τους, με αποτέλεσμα την παραβίαση των κεκτημένων τους δικαιωμάτων και την επίδειξη κακής πίστης.
- 10 2. Δεν παρεχόταν έρεισμα για αποτίμηση της αρχαιότητας με αναφορά στη θέση που ήδη κατείχαν οι υποψηφίες εφόσον η επίδικη θέση ήταν θέση και πρώτου διορισμού και προαγωγής
- 15 3. Η αρχαιότητα των υποψηφίων θα έπρεπε να κριθεί με βάση το άρθρο 37 του Νόμου, το οποίο ρυθμίζει το θέμα συγκριτικά μεταξύ ήδη υπηρετούντων υποψηφίων.
4. Η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να εφαρμόσει το άρθρο 35B(4)(γ) του Νόμου, προκάλεσε άνιση μεταχείριση στις εφεσεούσες έναντι των υποψηφίων των οποίων ολόκληρη η υπηρεσία αναγόταν στη δημόσια εκπαίδευση.
- 20 Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:
1. Η επιδίωξη όλων των υποψηφίων για προαγωγή προσέδιδε μια εγγενή ομοιογένεια και προσδιόριζε κοινό πλαίσιο εξέτασης.
- 25 2. Η αναγνωρισθείσα προϋπηρεσία των εφεσεουσών αποκτούσε αντίκρουσμα στον όρο του σχεδίου υπηρεσίας ο οποίος προέβλεπε τη χρονική διάρκεια της υπηρεσίας η οποία αποτελούσε ένα από τα βασικά κριτήρια για τη νέα θέση που διεκδικούσαν. Σε σχέση όμως με την αρχαιότητα, το άρθρο 30 35B(4)(γ) του Νόμου καθόριζε με διαφορετικό τρόπο την αποτίμησή της και ορθά εφαρμόστηκε στην προκείμενη περίπτωση από την Ε.Ε.Υ.. Η υπόθεση *Παπαφώτη ν. Της Δημοκρατίας*, την οποία επικαλέστησαν οι εφεσεούσες διακρίνεται από την παρούσα, λόγω της διάστασης στην υπόθεση εκείνη, μεταξύ αναγνωρισθείσας προϋπηρεσίας και τεθέντος όρου στο σχέδιο υπηρεσίας, που καταδείκνυε ασυνέπεια
- 35

στην αντίκρουση του θέματος από την Ε.Ε.Υ.

Η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα εναντίον των εφεσίουσών.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν: 5

Παλαφώτη ν. Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 23.2.1993

Γενακρίτου ν. Δημοκρατίας, (1992) 3 Α.Α.Δ. 497.

Έφεση

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Αρτεμίδης, Δ.) που δόθηκε στις 9 Οκτωβρίου, 1990 (Προσφυγή αρ. 478/89) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή των εφεσίουσών εναντίον της απόφασης των εφεσιβλήτων να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση βοηθού διευθυντή δημοτικής εκπαίδευσης. 10

Α. Σ. Αγγελίδης, για τις εφεσίουσες - αιτήσεις. 15

Ε. Λοιζίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ών η αίτηση - εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Νικολάου. 20

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Οι εφεσίουσες συγκαταλέγονταν σε αριθμό υποψηφίων για θέσεις βοηθού διευθυντή δημοτικής εκπαίδευσης. Πιο συγκεκριμένα οι θέσεις αφορούσαν την προδημοτική εκπαίδευση που περιλαμβάνεται στον ορισμό της δημοτικής. Επρόκειτο για θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής. Όλες όμως οι υποψήφιες κατείχαν τη θέση νηπιαγωγού σε "σχολείο δημοτικής εκπαίδευσης" στην έννοια του οποίου εμπίπτει, δυνάμει του σχετικού νόμου και το νηπιαγωγείο. 25

Σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας, τα απαιτούμενα προσόντα για τη θέση βοηθού διευθυντή περιλάμβαναν, σε ό,τι αφορούσε την προδημοτική εκπαίδευση και όρο για "13ετή τουλάχιστο υπηρεσία από την οποία τρία τουλάχιστο έτη σε νηπιαγωγείο ή 30

ειδικό σχολείο”. Οι εφεσείουσες πληρούσαν αυτό τον όρο. Και
 τούτο διότι, με προγουμένως ληφθείσα απόφαση, τους είχαν
 αναγνωρισθεί, για σκοπούς προσαυξήσεων και προαγωγής, έτη
 5 υπηρεσίας τα οποία αυτές είχαν στην ιδιωτική εκπαίδευση.
 Ωστόσο, για σκοπούς πλήρωσης των νέων υπό διεκδίκηση θέσεων,
 η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας προέβη σε αριθμητική απο-
 τίμηση αρχαιότητας δυνάμει του άρθρου 35B(4)(γ) του περί Δημό-
 10 σιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1967, όπως τροποποι-
 ήθηκε τελικά με τον Ν.157/87 και, εφαρμόζοντας αυτή τη διάταξη,
 10 περιορίστηκε στα έτη υπηρεσίας που οι υποψήφιοι είχαν στη θέση
 που ήδη κατείχαν, αποκλείοντας από τον υπολογισμό τα έτη υπη-
 ρεσίας τους στην ιδιωτική εκπαίδευση. Η παράγραφος (γ) του εδα-
 φίου (4) του άρθρου 35B προνοεί τα ακόλουθα:

“(γ) αρχαιότητα:

15 μία μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας σε
 θέση από την οποία ο υποψήφιος μπορεί να προαχθεί
 σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας, και ειδικά στην περι-
 20 πτωση διορισμού/προαγωγής σε θέση Βοηθού Διευθυντή
 Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης (Μέση Γενική ή Τεχνική
 Εκπαίδευση) επτά δέκατα της μονάδας επιπρόσθετα, για
 κάθε συμπληρωμένο έτος προηγούμενης εκπαιδευτικής
 υπηρεσίας σε δημόσια σχολεία ή/και για άλλη αναγνωρι-
 σμένη προϋπηρεσία.”

25 Η αντίκρουση του θέματος αρχαιότητας είχε, κατά την τελική
 κρίση, όπως είναι αυτονόητο, αρνητική επίπτωση για τις εφεσεί-
 ουσες σε αυτή την πτυχή. Και αποτέλεσε ένα από τους λόγους
 τους οποίους οι εφεσείουσες προέβαλαν προκειμένου να προ-
 σβάλλουν την απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας,
 30 ημερομηνίας 9 Μαΐου 1989, με την οποία επιλέγησαν άλλες υπο-
 ψήφιοι για πλήρωση των θέσεων βοηθού διευθυντή. Πρωτόδικα
 κρίθηκε πως σε τούτο ορθά είχε ενεργήσει η Επιτροπή Εκπαιδευ-
 τικής Υπηρεσίας.

35 Η παρούσα έφεση στρέφεται τελικά εναντίον μόνο αυτού του
 μέρους της πρωτόδικης απόφασης. Προβάλλεται ότι ο πρωτόδι-
 κος Δικαστής “εσφαλμένα θεώρησε ότι μπορούσε να αγνοηθεί ανα-
 γνωρισμένη προϋπηρεσία των αιτητών σε θέση πρώτου διορισμού
 και προαγωγής”. Και τούτο διότι “η ερμηνεία που υιοθετήθηκε
 από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας σε σχέση προς τις
 40 μονάδες προϋπηρεσίας σε συνδυασμό με το σχέδιο υπηρεσίας και
 ειδικά για το ότι (μια υποψήφια) έπρεπε να κατέχει θέση

στην υπηρεσία και άρα εφαρμόζετο ανάλογα το άρθρο 35B(4)(γ) του νόμου, είναι ερμηνεία αντίθετη στο νόμο, πεπλανημένη και ει-
σάγει αντισυνταγματική διάκριση”.

Η θέση των εφεσειουσών, όπως την ανέπτυξε ο συνήγορος τους ενώπιόν μας, έχει ως βασική προκείμενη σκέψη το ότι επει- 5
δή η θέση βοηθού διευθυντή είναι θέση και πρώτου διορισμού και προαγωγής, δεν παρεχόταν έρεισμα για αποτίμηση της αρ-
χαιότητας με αναφορά στη θέση που οι υποψήφιοι ήδη κατείχαν και αυτό επειδή δεν θα μπορούσε να υπάρξει κοινή αφηρησία για
πρωτοδιοριζόμενες και για προαχθείσες, με αποτέλεσμα την έλ- 10
λειψη κοινού μέτρου. Ο συνήγορος των εφεσειουσών εισηγήθη-
κε ότι η αρχαιότητα των υποψηφίων θα έπρεπε να είχε κριθεί με
βάση το άρθρο 37 του Νόμου το οποίο ρυθμίζει το θέμα συγκρι-
τικά μεταξύ ήδη υπηρετούντων υποψηφίων οπότε θα αντικρύ- 15
ζονταν ως σύνολο με τις όποιες υποψήφιοι θα μπορούσαν δυ-
νητικά να είχαν υποβάλει υποψηφιότητα για πρώτο διορισμό
και ότι η ανυπαρξία αυτής της δεύτερης κατηγορίας υποψηφίων
δεν μετέβαλλε το νομικό καθεστώς εξέτασης του θέματος. Ο συ-
νήγορος των εφεσειουσών εισηγήθηκε συναφώς ότι η Επιτροπή 20
Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, επιλέγοντας να εφαρμόσει το άρθρο
35B(4)(γ) αντιστρατεύτηκε την ήδη αναγνωρισθείσα προϋπηρε-
σία των εφεσειουσών αποστερώντας έτσι ό,τι αποτελούσε δικό
τους κεκτημένο και επιδεικνύοντας με αυτό τον τρόπο έλλειψη
καλής πίστης. Ο συνήγορος επίσης διατύπωσε παράπονο για 25
άνιση μεταχείριση των εφεσειουσών έναντι άλλων υποψηφίων
εφόσον η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, επιλέγοντας να εφαρ-
μόσει την πρόνοια στο άρθρο 35B(4)(γ), επέφερε ως αποτέλεσμα
να προσμετρήσει ολόκληρη η υπηρεσία άλλων υποψηφίων η
οποία αναγόταν στη δημόσια εκπαίδευση και ταυτόχρονα να 30
παραμεριστεί υπηρεσία των εφεσειουσών για τον λόγο και μόνο
ότι αυτή αναγόταν στην ιδιωτική εκπαίδευση. Σε αυτό ήταν που,
όπως αποκρυσταλλώθηκε με την αγόρευση του συνηγόρου, κα-
τέτεινε το μέρος του λόγου της έφεσης το οποίο αναφερόταν σε
αντισυνταγματική διάκριση. Για το ίδιο το άρθρο 35B(4)(γ) δεν
τέθηκε θέμα συνταγματικότητας όσο και αν κατά την επιχειρη- 35
ματολογία επιχειρήθηκε η διατύπωση ερωτηματικών. Ο συνή-
γορος παρέπεμψε προς υποστήριξη σε νομολογία η οποία αφο-
ρούσε την προσέγγιση σε συναφή θέματα που όμως είχαν όλα
την ιδιαιτερότητα τους. Δεν νομίζουμε ότι παρίσταται ανάγκη
να αναφερθούμε παρά μόνο σε μία από τις αποφάσεις που ανέ- 40
φερε, ήτοι, εκείνη στην οποία ο συνήγορος φάνηκε να θεωρεί ως
την πιο σημαντική. Πρόκειται για την πρωτόδικη απόφαση στην
υπόθεση **Φώτη Παπαφώτη ν. Δημοκρατίας** υπ’ αρ. 781/91 ημε-

5 ρομηνίας 23 Φεβρουαρίου 1993, όπου κρίθηκε ότι αναγνωρι-
σθείσα προϋπηρεσία στην ιδιωτική εκπαίδευση - σε δημόσια
σχολεία της Ελλάδας - θα έπρεπε να είχε συνυπολογιστεί προς
εκπλήρωση όρου στο εκεί σχέδιο υπηρεσίας ο οποίος προέβλεπε
ορισμένη περίοδο υπηρεσίας.

10 Η συνήγορος των εφεσιβλήτων υπέδειξε ότι το άρθρο 35B
του Νόμου, στη βάση του οποίου ενήργησε η Επιτροπή Εκπαι-
δευτικής Υπηρεσίας καλύπτει, καθώς αναφέρεται στο εδάφιο
(1), την περίπτωση θέσης πρώτου διορισμού και προαγωγής και
προνοεί στο εδάφιο (4) όπου είναι εντεταγμένη η παράγραφος
(γ) ότι:

15 “(4) Όταν πρόκειται για πλήρωση θέσης η οποία ανήκει
στο διδακτικό προσωπικό των σχολείων μέσης και δημοτικής
εκπαίδευσης η Συμβουλευτική Επιτροπή καταρτίζει τον κα-
τάλογο των υποψηφίων που συστήνει με σειρά προτεραιότη-
τας η οποία θα καθορίζεται μετά την αριθμητική αποτίμηση
των κριτηρίων της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότη-
τας όλων των προσοντούχων υποψηφίων σε μονάδες όπως
παρακάτω:.....

20 (α)

(β)

(γ)

25 Οι υποψήφιοι, όπως τις περιγράψαμε, ανήκαν όλες στο “δι-
δακτικό προσωπικό” η έννοια του οποίου εκτίθεται στο άρθρο 2
του Νόμου. Η συνήγορος των εφεσιβλήτων κατέληξε ότι, με δε-
δομένο πια ότι το άρθρο 35B διέπει την παρούσα περίπτωση, ο
υπολογισμός αρχαιότητας στον οποίο προέβη η Επιτροπή Εκ-
παιδευτικής Υπηρεσίας ήταν ακριβώς όπως οριζόταν στην πα-
ράγραφο (γ) του εδαφίου (4).

30 Είναι χωρίς καμιά δυσκολία που καταλήγουμε ότι εν προκει-
μένω εφαρμογή είχε το άρθρο 35B του Νόμου, το οποίο ρητά την
περικλείει στη σφαίρα του. Ορθά λοιπόν ήταν που έγινε από την
Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ο υπολογισμός της αρχαι-
ότητας των υποψηφίων δυνάμει της παραγράφου (γ) του εδαφί-
35 ου (4). Η βασική προκειμένη του συνηγόρου των εφεσειουσών,
την οποία εκθέσαμε ενωρίτερα, παραγνωρίζει τη ρητή νομοθετι-

κή ρύθμιση του θέματος στο άρθρο 35B(4)(γ) του Νόμου. Ως προς τις επιπτώσεις που μπορεί να συνεπάγεται αυτή η ρύθμιση ή, ίσως ακριβέστερα, την προσέγγιση την οποία μπορεί να απαιτεί στην περίπτωση όπου συμπεριλαμβάνονται και υποψήφιος για πρώτο διορισμό, δεν είναι εδώ ανάγκη να εκφέρουμε άποψη. 5
 Στην προκείμενη περίπτωση, δεδομένου ότι σε σχέση με όλες τις υποψήφιος επρόκειτο για επιδιωκόμενη προαγωγή, αυτό προσέδιδε μια εγγενή ομοιογένεια και προσδιόριζε κοινό πλαίσιο εξέτασης όπως και την ιδιαίτερη υφή του εγχειρήματος. Η ορθότητα της εφαρμογής του άρθρου 35B(4)(γ) σε περίπτωση όπως είναι η παρούσα, υποστηρίζεται, κατά την άποψη μας, από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Χαρά Γενακρίτου ν. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 497, στην οποία μας παρέπεμψε η συνήγορος των εφεσιβλήτων, όπου απασχόλησε παρόμοια εξέλιξη όσο και αν η συζήτηση του θέματος εκεί είχε γίνει από κάπως διαφορετική σκοπιά: στη σελ. 18. 10 15

Κατά τη γνώμη μας, δεν προκύπτει αντινομία μεταξύ αφενός της αναγνώρισης προϋπηρεσίας στην ιδιωτική εκπαίδευση για σκοπούς προαγωγής και αφετέρου της αριθμητικής αποτίμησης αρχαιότητας με κριτήριο τη θέση που οι υποψήφιος ήδη κατείχαν στη δημόσια εκπαίδευση. Η αναγνωρισθείσα προϋπηρεσία αποκτούσε αντίκρουσμα στον όρο του σχεδίου υπηρεσίας ο οποίος προέβλεπε την χρονική διάρκεια της υπηρεσίας η οποία αποτελούσε ένα από τα βασικά ερείσματα για τη νέα υπό διεκδίκηση θέση. Σε σχέση όμως με την αρχαιότητα, το άρθρο 35B(4)(γ) του Νόμου καθόριζε με διαφορετικό τρόπο και ρητά μάλιστα, την αποτίμησή της. Σε τούτο το δεύτερο η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ακολούθησε, όπως όφειλε, τη νομοθετική επιταγή. Η απόφαση στην υπόθεση *Φώτη Παπαφώτη ν. Της Δημοκρατίας* (ανωτέρω), διακρίνεται κατά το εξής. Ότι απασχόλησε εκεί ήταν η διάσταση μεταξύ αναγνωρισθείσας προϋπηρεσίας και τεθέντος όρου στο σχέδιο υπηρεσίας, μια διάσταση που καταδείκνυε ασυνέπεια που εκπορευόταν από τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας είχε αντικρύσει το σχέδιο υπηρεσίας, ενώ στην παρούσα περίπτωση, καθώς είπαμε, το θέμα το ρύθμιζε το άρθρο 35B(4)(γ) του Νόμου. 20 25 30 35

Η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα εναντίον των εφεσειουσών.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.